

Libri scđi de consolatione theologie

Obstupet talis quis nihil ultra
Cūribus fudit spes nec in arte est
Respicit celum vota deo dat
Aut mari sese denicit alto
Audus enatas si scopulosum
Prominens saxum suscipit ipsum
Vel sinu tuti conditur antri
Laudat excelsum gravior illi
Dicit euasi forte benigna
O reseruatum sanctius olim
Obsequias sit christe tibi me
Pursus aut si me nauigio das
Ut illo fac prosperiore.

fallēs & plurimos blandientes sibi. utere
mundo duz etas florida est. pueri potēs
cū voles tanq; videbz ex p̄p̄is viribus
nō dei dono fiat puerio. **H**unc & alij q̄s
eo piculosi quo subtili decipit estiatio
sua duz casus peccatorꝝ varios q̄s ppe
tiunt: emēdare nō curāt. vtunt potiū ad
supbia. reputates simile aliquid secū fieri
Cū aplo cui dat ē stimul⁹ carnis ne mai
gnitudo reuelationū extollēt cū. eis aut
sicut aīnt ne magnitudo extutū. **A**b alijs
migrat Judas. id ē p̄fessio ppter multitu
dinē seruientis. **T**edet ei et pudet eos
totiēs ad p̄fessores deducere laps⁹ suos
a qb⁹ abstine vel neq;unt dño gmitēte.
vel n̄ satis volūt. **S**unt q̄s scrupulorꝝ in
quietudo & cordis pusillanimitas ita prur
bat ut vix reliq⁹ sit i eis spei loc⁹. **S**uf
ficit alijs sciē de spe p̄ icellectū disserrē di
cētib⁹ i deo solo spez esse reponendā. q̄s
nesciat verū apud tales nullus pene spei
vel sēl⁹ vel effec⁹ ē. **I**nūcies alios spe
rātes in misericordia dei q̄s ad homines
nulla flectit mīa. venia nulla patz. **Q**uid
q̄ desperat alij de dei bōitate si nō sua
uitatem dulcedis suo expimēto iugis gu
stet q̄si iā esse velit nō spe h̄z ipa re beatī
& possidē hēditate sanctuarī dei. neq; cē
i laborib⁹ hoīm neq; cū hoīb⁹ p̄ tentati
ones flagellari. **A**lios vidē est dum eos
paululū visitat de⁹ i opulēto & itimo bo
ne spei sēsu: p̄tin⁹ extollī sibi magnos eē
p̄p̄ievitē negligētes & seūeos alienē cē
sores. arrogātioēs demū vñ humiliores
corā deo & hoīb⁹ & sibi viliores eē debue
rāt. **Q**uid porro dicemus de duplicitib⁹
corde q̄ dubi⁹ vijs niti volūt. spē i mī
do ponē. & spē i celo collocaē cupiētes?
Quid rurs⁹ de i gratis largitor̄ deo pro
oībus bonis vel natuē v̄l fortū v̄l grē?
Qui v̄tinā saperēt illā sapientis grauem
vocē. Ingrati spes taq; hibernal glacies
euanscat. **A**lioꝝ vox ista ē. cert⁹ me suz
saluādū. neq; cī fecit me de⁹ vt dānaret q̄
vult oēs hoīes saluos fidē. **M**aior ē iniq
tas mea dīc ali⁹ imitator Tayn. q̄c vt ve
niā mēar. qd conabor. qd sperabo. **L**axis
habenis v̄t̄ al̄. certā damnationē suā
& incēta faciens. q̄c quid inq̄t egero: bo
nū sit aut malū: quod de me statuit deus

Incipit liber scđs

De statu peregrini fit sermo/ interserent
do de variis speciebus false spei. & addē
do q̄ ex cōsideratione diuine bonitatis
oīa libere gubernantis sumit scđa caus
a theologice consolationis

Prosa p̄ia **M**onachus

Lec nobis o voluc̄er al
tera dies fulsit illa p̄tinu
auēs p̄cor effari q̄ cepta
sunt. **V**oluc̄er. **N**e
ministi puto s̄b q̄li simi
litudine finē accepit he
sterna collocutio. **N**on oīo dissimiliter
nūc aduenia n̄ ex p̄cella publici ciuilisq;
naufragij p̄sulte fugiēs i locū satis abdi
tū velut in qndā securitatis insulā se re
cepit. **I**llīc more solitarij sedēs leuat se
sup se. theologia bñs p̄solatricē que do
ctrīx ē disciplie dei & electrix operz illi⁹.
q̄ sobrietate et prudētiā docet & iusticiā
& x̄tentē quib⁹ v̄tilius nihil ē in vita ho
minib⁹. hec erigit ad spem futuroꝝ quē
admodū tetigim⁹. afferēs q̄ nō sūt p̄di
gne passiones hui⁹ t̄pis ad futurā glam
q̄ reuelabit i nob⁹. **A**ddēs q̄ spes nō cō
fūdit. ita tñ si sic vera spes. nō fallax. nō
temeraria. **E**st itaq; remissio neq;ssima

Prosa prima

illud fiet. **V**irum **h**o cur non utit argu-
mēto simili duz medicinā vt sanet. vel ci-
bus vt viuat sumē monet. q̄ p̄sciuit uti-
q̄ deus q̄n moriet aut viuet. **M**onach⁹
Heat⁹ est volucer cui⁹ ē vere nomē dñi
spes eius. et non respexit in vanitates ⁊
insanias falsas q̄les p̄memorasti. **H**z re-
uerter ad aduenā nostrū. Nonne queso
retoquet frequens sue considerationis
oculos ad p̄terita que vel p̄tulit vel ali-
orū exemplo p̄ferre potuit. **V**olucer.
Rerorquet quidez et id crebro; ḡras int̄
tristiciam simul et gaudiū. spem et metuz
agens deo. nihil solicit⁹ iuxta monitionē
apl̄: nisi vt petitiōes sue immotescat apd
dēū p̄ sua suozq̄ liberatione: psolatione
⁊ salute. **N**ōchus. Juste **h**o ḡras agit.
q̄s enī non eū felicē ex hoc vno si cetera
deessent iudicauēt q̄ deformissimā ⁊ hor-
ridā nedū cinitatis p̄clarissime: hz toti⁹ re-
gni nup̄ florentissimi desolationē non di-
cā experiri i se. sed nec oculis inspicē cō-
pellit. Nonne legim⁹ **A**ugustinū ea tem-
pestate qua obsidebat ciuitas sua potius
mortē a dño petiſſe ⁊ impetrasse p̄ ma-
gno munere q̄ q̄ mala gentis sue coram
cernē cogeret. **H**inc et **D**amatheias pri-
ceps dū vidēt mala que siebat in populo
Juda ⁊ hierusalē. **V**e mihi ait. vt qđ na-
tus sum vidē p̄tritionē populi mei. ⁊ cō-
tritionē ciuitatis sc̄e. et sedē illic cuz dat
in manib⁹ inimicoꝝ. **N**ota ē historia de
Lathone q̄ mortem cruentā inferre sibi
maluit q̄ in discidio ciuili viue ipsuz q̄
vidē tante tempestatis auctorē. **V**oluc-
cer. **E**stut dicis mōche. **D**omit nihilomi-
nus crebro p̄ oculis cordis sui quot indi-
gnissimas subsannationes. q̄t opprobria
pessimoz. imo fortasse carceres ⁊ vincus
la. multos ex innocentib⁹ charis suis: p̄
fide: p̄ iusticia: p̄ pace reipublice: p̄ inte-
gritate. **G**alis dominij p̄peti necesse est
Quinetla vidē sibi vident̄ nōnullis hec
accidē eo dūtaxat q̄ sibi vel affinitate v̄l
familiaritate. vel cause similis defensiōe
paroz zelo piuncti sunt. **E**is obiectari p̄
tere a magna mali radix ⁊ origo ab illo
p̄cesserit et aucta sit. venisse at tps q̄n iu-
diciū cū suis recipiet imo ⁊ refuga fact⁹.
Exul. ignominiosus. ⁊ abiec⁹ nec aspedu-

publico dignus iaz recipi. **N**ec hō trājicit
has et similes p̄tumelias in spem vite ei-
terne sciens q̄ non est seruus maior dño
suo quē nedū beelzebub appellatū hz ad
mortē v̄lq̄ p̄secuti sunt. **F**ormidat p̄ni-
de q̄ apud dñi nō sit dign⁹ habitus q̄cū
alijs similia patere aut temperauit i illo
flagellū suū q̄ vincit in martyrib⁹. parcē
do p̄fessorib⁹. **A**ut noluit benignitas sua
addē tristitia sup tristitiam suis p̄ se oran-
tib⁹ amicis. nec veritatē in ei⁹ opprobrio
vehementi p̄culari. **A**ut ad extremū re-
seruat ip̄m ad alia certamina. **A**ut ita fie-
ri voluit quatin⁹ in solitudine quadā ses-
gregat⁹ exercitē liberius: ⁊ scopat spiri-
tu suū recogitās oēs annos suos i amar-
ititudine aie sue vt sanctius deinceps ad
anteriora se extēdat. **N**ōch⁹. **S**perto vo-
lucr vertet oīa in bonū deus. cui⁹ sapia
atttingit a fine v̄lq̄ ad finē fortis ⁊ dispo-
nit oīa suauit. qualem ei comitem esse p̄
memoratus est. **V**olucer. **C**onfidit tas-
liter euenturū sibi deo p̄picio. ⁊ in hac me-
ditatione p̄stituit sibi alterā sue psolatio-
nis causam p̄cipuam que versat in reue-
latione regimis mūdi p̄ scripturā sacrā q̄
deo dicit **O**ia in sapia fecisti. **E**t rursus.
Oia quēcūq̄ voluit dñs fecit in celo ⁊ in
terra in mari ⁊ in oībus abyssis. **Q**ue vo-
luntas sic sp̄ efficax: sic et iusta est. sine qua
factū est nihil. v̄lq̄ adeo q̄ neq̄ foliuz ab
arbore/ neq̄ passer in terrā/ dicēte chio:
cadit sine ea. vehemens prorisus. **H**ec est
diuīe libertatis in oī actione p̄currentis
expressio. **L**ui voluntati nīa vt cōformē
oportet. **N**ā quis es o hō loquit⁹ theolo-
gia qui diuīe voluntati presumis obſistē
vel aduersus eaz temerari⁹ murmurare⁹.
Elide qđ equius ē. aut te voluntati diuīe
p̄formādo subdere. aut q̄ ipa tue subser-
uat voluntati. **H**āc solidā de diuīa p̄uidē
tia veritatē si phia plene potuisset attin-
gere vel suis eaz sectatoribus demōstra-
re theologīa supaddi p̄ reuelationē non
ita necesse fuerat. **Q**uis voluerit alios de-
us q̄ phos cognitionis hui⁹ salubrime
participes fieri. **P**hilosophis hō sic eue-
nit vt maior eoz numerus ponēt deum
nō minori necessitate q̄ solem agē q̄cq̄d
agit. **V**nde sic libet depromere.

Libri scđi de c̄solatione theologie.

Primum metr̄ scđi libri.

Opinio p̄hōz reprobat q̄ deus agit de necessitate nature sicut sol lumen suum.

Sol radianti
Luce coruscus
Lumina fundit
Semper eodem
Vissa tenore
Pescit auaros
Condere vultus
Non sibi fas est
Quin sua virtus
Largiter omnis
Influat orbi
Philosophantium
Turba priorum
Lege coerces
Hac dominantem.
Libera dicunt
Non sibi vis est
Influa mundo
Quia valeat plus
Aut minus uti
Perpetuata
Lege gubernans
Iugiter una
Vens sua fato
Stringitur atro
Ergo rependi
Gratia qualis
Debet eidem
Id quia prestat
Prestet oportet.
Vlana quid ores
Flectere querens
Ad tua vota
Qui manet idem.
Denius error
Iste sacrate
Religionis
Destruit omne
Robur et aufere
Sed nec egere
Crede supremum
Quoq; creato
Sat sibi laus est
Ult placet et vult
Dat sine motu
Euncta moueri

Secunda psal secundi libri

Ratio dat. Cur diuina voluntas nō ē di cenda agē ad extra de necessitate nature
Quō preterea procedit alit theologia q̄ phia. Addit̄ distinctio trimēbris de vo lūtate hūana et de conformitate eius ad diuinā

Philosophia voluc̄er nūqd non apud Boecii utrāq; pot̄ t sal uat libertatem/ dei videlicet: et nature cuiuslibz vtētis rōe. Voluc̄er dōsticuit̄ in supiori lumī potuit ita vidē Boeci? q̄lit̄ nec platonici nec stoici in lumī solo phie & lati viderūt. Alio/ quin ppetuitatē mūdiC ut alias/mō nō attingā) neq̄q; demonstrare conati suis sent ex carētia libertatis ad utrūlibz pme cause. de q̄ canit theologia. dixit et facta sūt. mādauit t creata sūt. Nec mirādū hoc in phis q̄ pfectionē et actionē pme cause venabant̄ ex inspectione creature visibilis. in q̄ nō ē p expimētū regire q̄ aliq̄ sit aut possit eē creatio. Hinc p̄n cipio pcrebruit apud eos ex nihilō nihil fieri. h̄ hec alibi lati tractāda sūt. et am plectē da theologie ēditio p scripturam reuelatā q̄ diuina voluntas agit ad ex libere. ptradictorie. t ad utrūlibz sicut historialis t prophetic scriptū decurs⁹ palā mōstrat. Cui⁹ ratio ē. quā philoso phi vel negauerūt vel nescierūt. Deus quippe nō ideo vult res ad extra fieri: q̄ bone sūt. quēadmodū mouē hūana vo lūtas ex obiectōe boni veri vel apparē tis. Est ecōtra poti⁹ q̄ iō res ad extra bone sūt: quia de⁹ vult eas t̄les eē. adeo q̄ si vellet eas vel nō eē: vel alit̄ esse. id quoq; iā bonū esset. Proptēa bene enū ciavit magn⁹ Ambrosi⁹ post Basiliū q̄ voluntas diuina natuē pma lex ē Denis q̄ voluntas etiā creata sī cōcedat immo bilitari circa volitionē alic⁹ boni. h̄ non est nisi respectu finis et corū sine quib⁹ finis haberi nō pōt. Quis & negauēt diuinā volūtate non alii habē finē quē velit nisi se: qm̄ ppter se fecit ūnia. t p̄t se erāt anteq; fieret ūnia. qualia constat non esse necessario cōnexa ad volitionē seu psecutōnē finis hui⁹ q̄re nec necessa

Prosa

secunda

no volita sunt. Secus in communica-
tio diuinarum personarum ad intra que
i sua necessitate consistit sicut in sua nei-
tate vult se de. Qualis itaq; reputada
essz divisa perfectio si ex productioe cre-
aturarum dependeret? quas in sui compa-
ratione constat esse quasi nihilum et in/
ane Ita ut mirandum potius videatur:
immensæ pfectioe fuisse dignata res tam
te imperfectionis et cuiusdam vilitatis
adducere ac regere. quas si repente destru-
eret vel in unum confunderet. quis ei di-
cere posse cur ita facis? Quinetiam the-
ologia volens amplius captiuare omnes
intellectum in obsequium fidei proponit
in memoria diuinorum mirabilium etiam quæ
dedit dominus timentibus se in eucharistie
sacramento ubi relucet incomprehensibili
iter et super omnem sensum. super om-
nem nature communis ordinem. de potest
scire et vult quotidie mirabiliter ope-
rari Ad consolationes igitur aduenientes
nostris pro recognitatis aliorum calamitatibus
et angustiis theologia sumit initium
a prima et suprema causa que de est In
eius ditione cuncta sunt posita. et non
est qui sine possit resistere voluntati. De hic
ad inferiores effectus se deflectit. Phi-
losophia vero conuersum ut sepius pre-
cessum retinet ab inferioribus et cogniti-
bus ad superiores et latentes causas du-
ctu ronis se subleuans. Occurrit autem
primitus in hoc processu mirabilitas re-
rum infra labentium. variabilitas sortis
humane que nunquam in eodem statu per-
manet Denique confusio quedam et imp-
fectio eorum omnium que mundus inferior
ostentat ut sunt diuitie. opes. dignita-
tes. regna. gloria. voluptates que frequen-
tius in contraria dilabuntur. Sed incho-
at protinus ab alto peregrinus noster
fide fultus. ita grauioris mali recogni-
tio sufferentiam leuioris facit equanimi-
orem Vult ecce supremus index de? pri-
ut edocet theologia et ab initio mundi
usque hodie et in secula supplicis infer-
nalibus angelii multi et homines cruci-
entur. vult alios in purgatoriis locis: pe-
nis tradi. conqueri non audes neque de-

bes. vult autem viatores homines tribu-
lationibus multis exerceri Tu quis
es q; q; rulando cōtradicas? Quid magnu-
si corrunt et perent quādoq; peritura. si
moriuntur aliquādo morituri? Nec vo-
magnum est elaborare quo fine conclu-
datur vita semper victura vel in socie-
tate beatorum vel in damnatorum calamita-
te Monachus Sentio volueret q; in
alienorum sicut et in propriorum malo-
rum meditatioe contentus non est ad
uenia noster infima sectari scandit pro-
tinus ad supraemam velut in arcem supra
quam non est altera. videat autem ne ca-
dat. Est enim ut aiunt lapsus iste sapien-
tum de prouidentia dei cu[m] arbitrii liber-
tate Videat insuper ne dum fragilibus
et caligantibus oculis incircumscripsi-
bile lumen nititur attingere: demergat
in tenebras densiores exempli nyctico-
racis (qd inducit Aristoteles) ad nitidissimam solis lucem Volueret Tu
tatur eum mōache fides illuminans te-
nebras suas et aciem mentis inualidam
sua luce collustrat ut in taz excellenti lu-
mine figi possit eiq; sit delectabile. iocu-
dum. et salubre videre lumen diuinum
qd absq; ea odiosuz foret noxium et tri-
ste Proinde iam accepisti quid de co-
gitatione nedum aliene sed proprie-
tationis agit. veruntamen ad intelligen-
tiam huius rei ne vel incredibilis vel
scandalosa sit ad cognoscendum. Prete-
rea qualiter et in quibus humana volu-
tas diuine debeat cōformari: rememoranda
est distinctio de triplici voluntate p/ut
ad omnem appetitum nomen voluntatis
se protegit Est in supremo proprie-
dicta voluntas rōnalis insita portioni
sue superiori que ad leges conuertitur
eternas. vel ad unicam potius eternita-
tis legem sua fecunditate seu virtuositate
multiplicem. Est enim iuxta sapientem
dei spiritus unicus et multiplex Nec
voluntas ita semper conformis esse ter-
netur diuine voluntati cognite ut aduer-
sus beneplacitus suum nunquam remurmu-
ret quasi vel iniusta sit vel irrationali-
lis aut incomposita crudelis et inuida.

Libri scđi

Nec voluntas in beatis spiritibus ita di-
uine coniuncta est immobiliter ut sicut
ipsum cum deo unus sunt spiritus. ita sit unus
velle et unum nolle: quod amicorum esse pro-
prium etiam philia tradit. **H**inc per psalmi
statim Absorpti sunt iuncti petre iudices
eorum. Que petra christus est et deus. quia
christus deus cui sancti iudices seculi ita
iuncti sunt ut absorpti videantur in deo
et unum facti in corone voluntatibus enim
eo. **D**orro voluntas hec in viatoribus
bonis dñe voluntati cognite: licet mobili-
ter. conformis est oras ex instituto chri-
sti. **F**iat voluntas tua sicut in celo et in
terra. quod in oratione sua seruauit dicentes
in agonia positus. **A**bba pater. omnia
possibilia sunt tibi. transfer hunc calicem
a me. sed non quod ego volo sed quod tu.
Consistit in hac conformitate et applica-
tione voluntatis ad primam et immobili-
quabilem regulam dñe voluntatis recti-
tudo cordis nostri: quam preceque exultatio-
leticia. par. iocunditas. ac universalis omen
bonum. quod videns in spiritu prophetarum clamauit
Quam boni israel de his qui recte sunt
corde. **Q**uo contra pessimum iudicat de-
us ab hominibus cor distortum: qualiter est
in hominibus malis hic in via. flexibiliter
tamen. in damnatis vero cum obduratio-
ne sempiterna. **A**ltera voluntas est in-
serta portioni romanis inferioris. quia eadem
altera dicitur non in substantialitate. sed quod con-
uertitur ad leges vel res inferiores: elata
quaerit a primo a luce et virtute: eo
tenebrosior et debilior effecta: quam
magis ac magis in inferiorum oblectatione et
visione se conuertit innedit et demergit
Ita ut nequeat quandoque oculos tene-
bris assuetos in supernam veritatis lu-
cem attollere. **S**icut oculus carnis po-
situs et reclusus ubi sol materialis occi-
dit vel occasui proximus est: caligat. **H**ac
voluntatem inferioris portionis: quandoque
vocamus appetitum sensualem non ge-
neraliter sed prout natus est obedire romanis.
et ita liber est per participationem.
Nam quam voluntatem permittit nos de-
us multa velle vel optare fieri quorum
opposita vult absolute diuina sua voluntate.

Betz scdm

itas . ut pius filius bona voluntate vult
patrem vivere quem deus mori statuit
Dec tamen in tantuz recta ē si voluntati
superioris ratiōis sicut illa diuine ne-
quaq̄ remurmuret **T**ertio modo sib⁹
voluntatis nomie late sumpto comple-
titur omnis appetitus qui non coniū-
ctam rationem sequi hz. ut est in homi-
nibus de duplice voluntate prioris hz re-
gitur et dirigitur tacitummo quasi regu-
lata ab intelligentia infallibili que deus
est. qui sic res ordinat ut eas p̄ prios mo-
tus agere sinat **P**ropterea voluntas hec
nullo pacto contraria potē vel aduer-
sa diuine voluntati. cuius solius influxu
vel instinctum consequitur **Q**uo sit ve-
in brutis non habentibus coniunctam
sibi rationem culpa careant motus sen-
suales q̄les in singulis variantur s̄z na-
turam huius speciei vel illius quos om-
nes i hominibus quodammodo aggrega-
tos inspicimus

Secundum metrum secūdi

In q̄ declaratur qualiter affectiones et industrie q̄ sparsim sunt in brutis animalibus / collecte sunt in hōie et in eius ratione cui subditur eius appetitus

Quod subiecta modis animalia
q uod passionibus sunt.
Crudelis leo.tigris et aspera.
Trix aper furore
Indomitus silvas onager colit
Unicornis atrox
Lascivus vitulus.petulans caper
Et equus superbus
Astus fraus vulpi.lepori timor
Ops vorax lupis est.
Aimidus ē catulus.sus sordida
Cardus est asellus
Ursa ferox.prudens elephas sibi
Castitas amica
Turtur fida pari simplex quoq;
Stulta corde perdix
Pano gloriūs et zelotypus
Est auara cornix
Felle columba caret.canit omnia
Bubo dira planctu
Est apis arguta mira facie

Prosa tertia

Arte mel fauos q̄
Prouida se formica regit,pigra
Vult cicada soles
Misus aties,lucius pisces rapit
Est odor vulturi
Pugnaci gallus ē pectorē
Viluus est inertis
Quis philomena modos v̄los capit
Ac alauda vestros
Tales innumerā aīalibus
Inditas videbis
Conditiones quas natura dat
Alma cuiq; sparsis
Omnia per pulcro regit ordine
Noxia nulla culpat
Nullus et error inest/industria
Cuiq; mira valde
Ast hominis rō complectitur
Omne tale sparsim
Per varias species rectrix data
Cui necesse cunctos
Affectus iusto moderamie
Temperet regat q̄
Si renuit peccat sic serua q̄
Turpior q̄ brutis
Hec rō fiet sibi subditus
Eius appetitus
Et dominat ei q̄ si nequit
Haud ream putato

Prosa tertia secūdi

In qua fit conquestio super difficultate
te quā patitur liberum arbitriū in regē
do corp⁹ cōformiter ad rectā rōez. et s̄
modo conformandi voluntatē humānā
divine exemplo christi Landem cā red
dit devarietate iudicioz hūanoz.

Miseret me mei vehemēter: mei
q̄ similiuz corde volicer dum
ista perpendo. vident iniqtatez
et contradictionem in hoīm ciuitate. v̄l
regno spūali vbi summa trāquillitas es
se debuerat. vbi par erat voluntatē quā/
libet inferiorez parere superiori. s̄ hoc
euero turbato q̄ ordine ut pax absce/
dat n̄cē est. nam pax qd aliud ē q̄ ordis
tranquillitas in imperādo et obediēdo
Volucer Obedit mōache s̄ validū

fuerit. si viuax et efficax imperisi. cuius
modi viuacitatem gratia virtutes q̄ cō
ferunt precipue iugis exercitatio supe
rioris vt ad diuinam se cōuertat vide/
at. obseruet. inhereat. Ita enim fiet vt
ipa roboret. et debilitē inferior in tra/
ctu suo. aptior effecta suscipere formam
vel influxum seu virtutē a superiori de/
riuatā Imitād̄ ē iesus factus nobis
a deo sapientia. qui suscepit et ostendit
in se qd agē debeam⁹ In quo p̄ter volū
tatem diuinam (erat enī deus) triplex
quā diximus voluntas inuenta ē Nolu
it fm primā assidue quicquid de⁹ volu/
it laudans et approbas ordinem diuine
sapietie. bonitatis. et iusticie. in omnib⁹
quecumq; voluit et fecit. in celo p̄ salua/
tionem. in omnibus abyssis p̄ damnati/
onem. in terra et in mari p̄ quandaz sal
uādoz et dānan doz variā agitationem
Nos itaq; Iesu fm hāc voluntatē de
bem⁹ imitari Etsi nō vsquequaq; possi
m⁹ ex equo dū hic viuim⁹ qñ nondum
cōfirmati sum⁹. qñ p̄ alterā sc̄dāz volū
tatū distrahi p̄t in nobis hec voluntas
et turbari: immo et ab actu suo penit⁹
impediri. sicut et iudiciū superioris rōis
fm qd dirigē p̄t absorberi Hec i chri
sto sicut in beatis. q̄ fm hāc portione
būs fuit in via christ⁹ Nihilomin⁹ hec
voluntas in ch̄ro voluit vt inferior du/
plex voluntas ageret motus suos i ou/
bus absq; peccato. hinc doluit. hinc tri/
stis et mestis fuit. hinc orauit. hinc la/
chrymatus est. hinc conquestus ē. tāq;
sensualitatis aduocatus. deus deus vt
quid dereliquisti me. qñ portio inferior
absq; ullius cōsolationis redundantia
superioris ad eā dimersa erat i acerbissi
me passionis abyssum. Nemo at vñq;
carnem suam odio habuit Hinc postre
mo cū clamore valido et lachrymis deo
supplicans: expirauit. Exemplum igit
nobis dedit deus vt quemadmodū iu/
xta hanc duplē volūtatem fecit: fm
quā erat viator Ita et nos faciamus tā
p̄ nobis q̄ p̄ fratribus. ploremus. ore/
mus. tristes simus. et clamemus. q̄a sic
est voluntas dei cui superior nostra vo
B ij

Libri scđi de consolatione theologie

luntas conformis est si bona ē. Consar
git inde mericū multiplex: si nō dimouet
a statione sua, hoc est si propter motū in
feriores illius duplicitis voluntatis nihil
v̄spiam mali agit qđ diuine sit aduersus

Monachus. Sed quid aget paupcu
lus et infelix viator venudatus s̄b peci
cato sentiens cum apostolo aliā legem i
membris suis: repugnante legi mentis
sue et captiuatē sub peccato quale p̄hi
losophi experti sunt. **Quis enim viuēs**
expers eē pōt! s̄z originalis cā tāte cou
ruptionis fuit eis incognita quā theo
logia reuelauit. **Nōne dum conat anis**
mus assurgere illico quasi paralysi disso
lutes aut debilitatus coluber relabitur.
Vle nobis viatoribus quos fatigat et
sepius interturbat voluntas iſerioris ra
tionis. Enīens ad se trahere superior
re rectricē voluntate: pondere graui: fo
mitis originalis. grauiori peccati actua
lis. grauissimo inueterate consuetudis.
et sup omnez modū ingenti mole obdu
rationis. qualiter i ch̄ro nec fuit nec eē
potuit. nec similiter est in beatis. **Elo**
lucer. **Exclamemus monache cuz apo**
stolo. **Infelix ego homo quis me libēa**
bit de corpore mortis huius. **Hubinde**
respondeamus. **Gratia dei p̄ iesū ch̄m**
Dicamus eidem. fiat nobis dñe fm iu
diciū atq̄ desideriū non inferioris sed
superioris rōnis atq̄ voluntatis. fiat i
nobis sicut in celo sit ybi motus regu
laris primi mobilis t̄q̄ rōnalis tempat
obuias reuolutiones orbium inferiorū
sive planetarū. **Porro cōtranitamur ve**
possum: renitētes saltē in suspenso q̄
dam libez arbitriū ne precipitanter eli
ciat actum suum quin in hac vi suspē
sua sit velle sit nolle sit actus mediūs.
saluat precipue libertas arbitrij et sua i
nobis utilitas. **Alioqui sine suspēsione**
tali vel renisu: voluntas inferior forti
ficat assidue. rebellior q̄z et indomabilis
or efficit v̄sq̄ adeo q̄ similiis sit iumen
tis insipientibus que carent arbitrij
voluntate sup̄ma. immo ho plurimum
differt q̄ substernit et seruire facit sue
libidini dñaz voluntatē deterior effecta
brutis. q̄ seuisima et iniustissima ferēs

arma. **Omittamus eos q̄s ad hāc scrū**
tutez malicia perahit. lo quamur illos q̄
iudicium rōnis (quo libertas radicat)
vel nullū hāc. vt infantes et facui. vel
imperfectū vt pueri. vel inuallidū ve
mine. nanc̄ varium et mutabile sp̄ semi
na. si causa cognoscitur cur pueror
sit imperfectū et mulierū inuallidū iūci
cium. **Credi non pōt quātā turbā hu**
iūsimodi pueror et puellaruz inter bar
batos homies experimur. **Muli multa**
super hac re locuti sunt. astrologi medi
ci. physici. et h̄iario mō. poete. magici.
prophete falli vel idolatre. **Propheta**
verus tandem dixit de deo. **Qui finxit si**
gillatum corda eoz. qui intelligit omni
opera eoz. **Et sapiens.** **Cor regis i mai**
nu dei est: q̄cunq̄ voluēt declinabit il
lud. **Qui fm ap̄ ostolū.** **Cuius vult mu**
seref. et q̄c vult indurat. **Theologia**
vero recipiens ex omnibus pōr dictis
id qđ p̄babilis ē: et improbabilia rej
cīes p̄flat et colligit p̄ statu vie et natu
re destitute cām tale. **Itaq̄ sic aia ratio**
nalism dependz a corpali dispositiōe vel
armonia. non quidem in esse: cuz sit im
materialis et immortalis. s̄z i operari in
corpe. **Ita fm varias operatiōes suas**
p̄supponit et requirit diuersas disposi
tiones armonicas. vnā h̄z vt informet
et sustentet corpus. alterā vt vegetet et
augeat. alteram vt moueat et sensificer.
Et hoc quidē non vno modo sicut nec
vnus est iī sensus carnis s̄z est exteri
or et ē iſerior multiplex. quas int̄ armo
nias non dubium quin p̄mā in p̄fectiōe
secunda excedat. secundam terria. et ita
re reliquis. **Neq̄ negat aliquis quin in p̄**
dictis operatiōibus utatur et egeat aia
rōnalis organo corporeo sicut ē forma
corporis organici physici hoiez in esse
cōstituēs. **Vlez sup̄est alia p̄fector ope**
ratio rationalis anime super brutales.
in qua cōuenit cum angelis quam ope
rationem dicimus intellectualē. in qua
radicat libertas arbitrij q̄ libertas ē fa
ciles rōnis et voluntatis: q̄ nec volū
tas sine rōc eligēt. nec rō sine voluntate
velz. libertas idcirco cōpleteē v̄tāq̄
v̄m. **Rursus hec ogatio intellectualis**

Metrum tertium et Prosa quarta

Quis in se non sit organica, presupponit tamen dispositionem organica in sensibus per certum interiorum perfectiorum lucidiorum et quietiorum, quod aliquis sit aliarum. Oeconomia intelligentem sic dicit aristoteles est phantasmatum speculari. Quamvis Alixena et Algazel cum similibus tradidit intellectum de super illustratio ab intelligentia sine sensu preuenio vel inspectione phantasmati posse suscipe hinc prophetias et visiones tam in vigilia quam in somniis saluare nuntiant sicut aliqui tradididerunt phantasias oculis brutorum et hominum a celestibus corporibus exoriri, longi non sequi certas opiniones singulas. Recreamur ad appendicem: et dicamus ut cepimus quod intelligendo permittit et species intelligibiles elicendo. Necesse est phantasmatum speculari. non certe qualiacumque, sed ordinata pura et lucida si libet arbitrii debeat esse perfectum stabile et integrum. Cuz autem mille modis immo innumeris pertingit ista quam visus liberis arbitriis praequirit armonia et dispositionem, nec totaliter impeditur ut in infatibus et fatuis et ebrios et amensibus multis, nunc imperfecta haberentur in pueris. nunc instabile et variabile ut in feminis et in omnibus generaliter quod variis passim omnibus affecti sunt, tandem integra vix habetur homo dispositio ad quecumque intelligibilia, propter defectum consurgente ex naturali vel accidentali proportione. Quo sit ut diversi vigeant visu liberi arbitrii, quidam in ipsis alteri in aliis, et nequaquam in utrisque. Quid dicemus de diversis homibus cuius varietate ista diversis typibus immo eodem die et fere de momento in momento cognoscatur homo qui se discuterit acriter in se ipso. dum famelicus aliter indicat quod repletus, sobrius quam ebrios, mansuetus quam irascitus, vigil quam somnolentus, amans quam inuidus, continens quam libidinosus, timidatus, humiliatus quam exaltatus. Et ita de reliquis sine numero. Neque tamquam ad huc attigimus melancholicas phantasias quas infinitas medici tradidit ex humortu corruptione varia generatas, formatae enim exempli phantasia fumis grossis obtenebrata phantasmatum terroris et horroris sicut puer solus in tenebris inde clamans et fugiens. Quia ex re se tristes

est aliqui, aliqui et diverso ioculari leti
Tertium metrum libri secundum

In quo datur ratio diversificationis iudicij rationis per similitudinem luminis visi per nubes aut in speculis variatis

Habent solis radices videndos

Sunt serenus sit medio quod purum

Aer immo conspicuo resplendens

Guttule roris pluviae ve dense

Nubes aut nimbus vel opaca nubes

Pedulum si se per inane libratur

Frangitur circa radius cathecum

Visibus falsas tribuit figuram

Vires portentosus oculis colores

Iridis monstrat pluviosus arcus

Halo lunaris varia, vel ortu

Sol vel occasu specie nitescens

Par in obiectis speculis videre

In quibus distant color et figura

Diversi situ tali variisque forma

Est agens virtus aere suprema

Que relucescit radiis in ima

Parte passiva species in actu

Efficax dicitur quod speculatur

Per prius grossi simulacra sensus

Spiritus que fert cerebri medullis

Cum quibus fumos recipi putato

Nos vagos turpes fetidos et atros

Alteris mulcens nitor est et ordo

Dulcer aptatus numero placenter

Enim habes causas sapienter aptas

Cur sit elusus rationis visus

Arbitrans plene nec inest facultas

Prosa quarta secunda

de libri In qua fit investigatio qualiter ad innaturam libertatem arbitrii. Et inferitur quod nihil est casuale vel fortuitum in ordine ad primam causam, et iuxta quem sensum ipsa posset dici fortuna vel fatum. Additur qualem ex his quod de inveniret reuelasse et preservare pulcherrime et salubres veritates et lucescunt.

Monachus

Intelligo volucem quam late patet ista de phantasiis cordis de fallaciis iudiciorum aere perscrutatio cum quam meminisse debet hoc fragilitatis et imperfectiōis sue. Nam qualiter

B. iii.

Libri secūdi de cōsolatiōe theologie

liter īnūcīc aliquis q̄ pretactis incōmo
dis vel in aliq̄ non sit obnoxius. Iz quē
admodū de vichs Horati⁹ dicit. Optim⁹
ille est qui minumis vrget Ita liber ille
dicend⁹ ē qui non vltra communem ho
minū modum melancolicis phantasijs
irretit. Redeat xo sermo noster vnde
sumpli exordiū vt consonus sibi fiat
Volucr̄ Redeat volo. premisun⁹ qui
dem īvestigādo consolationez aduene
noſtri super cōtritione gentis sue q̄ enī
theologia ad conformandū volūtatiſ ſu
am diuine volūtati primitus anhelat. I/
ta ei habiturus erat cor rectū ac perin
de letum pacificum et tranqllū. Sz qm̄
de qua voluntate sermo fieret ignorari
poterat: distinctio trimembriſ de volū
tate ſubiuncta ē. Reddita proide ratio
cur in volūtate p̄predic⁹ libertas arbitrij
q̄ facilius appareret qualiter adiuuat.
Progredientes igif dicam⁹ q̄ intelles
tus postq̄ inspererit phantasmata p̄
ſide ſp̄es ſtelligibileſ elicere. denudādo
qdāmō eſ a naturali ſeditiōe ⁊ i eſ eſ
fodiēs agalma ſp̄uale h̄ ſimulacruſ veſ
conceptu nūncvleſ nūnc ſpecificuſ. Quo
facto intellect⁹ taliter actuatus iam pōe
rōcūnari nō inspecto phantasmate iā ſyl
logiſat. diſcurrīt. Regulas artuum ſibi
format generaliſ ⁊ infallibiliſ ad exem
plar artis prime. Neq̄ neganda eſ. hec
viſ intellectiua. cum de viſtute eſtimatiua
ſteamur q̄ ex ſenſatiſ elicit ſpeciſ
es inſenſatas vt ouis inimiciam ex fi
gura lupi. At xo dum ſemel actuata fu
erit per phantasmata ortuſ habentia ex
aliquo ſenſium exterioriſ iam pōt alia ſi
bi formare talis generiſ i ſomno vel vi
gilie. alit nō. Cuius ſignum ē q̄ a natu
ra ceci non ſomniāt neq̄ phantasiat. d
colorib⁹ neq̄ de eis ſciam habent vllam
Deniq̄ p contemplationē vt alibi dicē
dū ē venit mens ad intelligentiaſ purā
et ſimplicē ſine motu vel diſcurſu ad e/
xemplar. Iz impfectū valde ſimpliciſ in
telligentie diuine que vnicō p̄templatūt
intuitu p̄ntia p̄terita et futura et inſtar
centri intelligibilis ſtabilis maniſ dat
cuncta moueri. ſic vnicā et inuariata re
ſpiciſ et inelligiſ oia q̄ inotui ſubiecta

sunt. Ad hūc ſtatū theologia ſuadz aspi
rare cui quāto p̄ximior tanto ſublimi
or ⁊ liberior ē voluntas q̄ velut ex alto
iubet et imperat ſensuali voluntati. p̄t
cui tractū ſicut nec p̄t motū naturalis
appetit⁹ n̄ deſerit locū ſuū q̄ adhēt deo
ponēs i eo ſpeſ ſuā fidē atq̄ dilectionē
Qd si iū sapientia x̄bū ſic p̄tientia cor
ſuū phantasias pati⁹ vt ſit in ſensualitate
non dat in illis cor ſuuz intellectuale
niſi ab alto immiſſa fuerit viſitatio fm̄
quā regif agit atq̄ dirigit. nō qdē ſata
li nēcitate ſeu fluctuationē fortuita. Colli
giū ūi ex immensa diuine p̄gnitionis vi
uacitate longe ſup n̄m cognoscendi mo
dum ſimul vt ex volūtatiſ libertate q̄
apd eā nihil ē fortuituſ. nihil caſuale. ni
hil in ſup ad extra necessariū vel fatalē
Rō p̄m ē qm̄ nihil agit i mūdo qn ab
etnō preuidere illud de⁹ cū tota ſerie
cauſaz etiā minimaz. Hec apud hoſes
p̄t qm̄ intentionē p̄deñt effect⁹ ex va
riaz ignotaz eis cauſarū concurſum.
quē admodū vidē ē i iūcīo theſauri dū
tra ſodit vt excolat. nō vt aurū iūciat.
hīc ortū habuit fortallis illd. Arifl. Q
vbi magis ē de itellēci ibi min⁹ ſorūna
Rede qdē adeo vbi totū ē p̄intellectū
nihil ē fortuitiſ. Hix o fortunā q̄ ſtran
ferat ad cām producētē effect⁹ q̄ dicunt
in ordie ad nos fortuitiſ. ſic primam cāz
dicē poſſum⁹ eē fortunā qm̄ p̄cipialit⁹
et immediate cōcurrit ad oēm effectū. de
diſz h̄ mō Virgilius v̄x epiteton for
tū dicēs fortuna oipotēſ. Et Salusti⁹
Sz pfecto inq̄ fortuna in omni re do
miſat. Ceterz de ſati necessitate liquet et
p̄missis q̄ nihil in reb⁹ creatis ſit ſa
cta ad primā cām p̄pati⁹ q̄ nlla actiois
nēcitate cōſtringit neq̄ respectu cclne
q̄ respectu t̄re ⁊ oīm que in eis ſit. Lo
agit t̄n differenſ in actioib⁹ q̄ dicuntur
naturalis quib⁹ nō ē anneta rō p̄pua.
nec ex cōſequēti vllam h̄nt libertatem
ſeu contingentiā i agēdo ex p̄ncipijs ſu
is intrinſecis. Alii i h̄ntib⁹ p̄nctā rōne
quib⁹ intrinſeca facultas ē volēndi vel
nolēndi fm̄ iudiciū p̄rie rōnis. Nihil
mīn⁹ ſi ad p̄mā cāz naturalis agētia retu
leris illa nō uocessario ſed cōtingent effi

Prosa quarta

elunt motus suos. **H**oc in miraculis fai-
cis circa sole. circa igne. circa mare et
bestias perspicuum fidelib⁹. **D**at itaq⁹ re-
gula q⁹ in oī p̄ductioē si occurrit aliqua
cā libere. ptingent agens q̄tquot fuerit
naturaliter coagentes: effect⁹ ille cōtin-
gen⁹ pducit. **Q**ua in re p⁹ q̄ act⁹ elicit⁹
create voluntatis sortit contingētiam ex
duplici radice. ex sua intrinseca: et ex su-
periore diuina. **M**onach⁹. **C**aſā nō
inuenio volucer his q̄ indicta sūt repu-
gnandi neq⁹ aliter phie verba loquen-
tis apud. **H**occiū de fatali nēitate recipi-
enda puta. **S**cis attamē conturbari non
nulos apud quos de ita considerat. tōz
rex supm⁹ qui vnicō scmel imperio cō-
stituerit vniuersuz mndum dans vniw
cūq⁹ rei appri⁹ officiū. quēadmodū tre-
n⁹ rex instituit vel exercitū suū vel curi-
am iudicior⁹ et legū aut artifex aliquod
horologium. **I**p̄e x̄o deinceps man⁹ qe-
tus neq⁹ sollicitus p singula. **M**ituntur
hanc estimationē suā fulcire p vulgatu⁹
illud. **A**ugustini x̄bz. **D**e sic res admi-
nistrat ut eas appri⁹ mot⁹ agē sinat qui
et apphetico ore dixit. **E**go suz de⁹ t non
mutor. **V**olucer. **I**ta ē monache rei
deunte tales ad supl⁹ improbatā philoso-
phatiū opinione quā insectant multi se-
culariū fr̄az ac existimatio vulgarium qz
videbis aliq⁹ si ad scripturā sacrā se cō-
uerterint nihil pendē aut irridē similius
citatē ei⁹. eo q̄ maxima ps contexti⁹ hi-
storijs. habem⁹ inquiunt aliunde narra-
tiones historicas. q̄ et stili splendore et
rerū gestaz magnitudine nō inferiores
existit. **V**erū hoc int̄ est qm̄ historias
bz scriptura sacra put in eis contenta
reuelauit deus p prophetas. longe p̄i⁹
anteq⁹ fierent. **E**x quib⁹ pulcerrime ac
saluberrime veritates elucescent. **E**luc-
escit p̄mo diuina oīm p̄ cognitio simulz p̄
uidentia regitā omnium q̄ gerunt tam
in celo q̄ in terra. q̄ voluntati sue serui-
re facit vniuersa. nūc p bonos. nūc per
malos aduersus quā nō ē sapiētia neq⁹
p̄siliū adeo q̄ hoies vel demones ip̄let
p̄dispositionē reuelatā dei dū conatur il-
lā vel effuge vel frustrare. **S**ūt in exem-
pli venditus Joseph et expositus cum

alijs infantib⁹ in aquis moyses. et dāvid
a saule persecut⁹ cū ceteris absq⁹ nūne/
ro. **E**lucescit p̄trea q̄ p̄nunciationes fa-
cte p prophetas vel scripturā pditionē
sepe recipiūt bz expressa sit fm varieta-
tē meritoz vel demeritoz apud illos q̄
b⁹ vel p quib⁹ hm̄oi p̄nunciationes fuunt
Hoc de Jona respectu nimūitarū. **H**oc
de Isaia respectu ezechie. et ita de relis
quis liquet. **R**elinquit idcirco sp homi
b⁹ dū viatores sūt p̄n loc⁹ t pie ordis
atq⁹ cōversatiōis effect⁹ nec ex simutabi-
litate dei vel p̄nificationis sue despera-
tiōi loc⁹ dat. **E**lucescit ampl⁹ nō ec̄ ser-
uendū deo p sola p̄speritatis adeptio-
ne vel aduersitatis cuitatione tpali que
veritas in euāgelio manifesti⁹ tradita ē
q̄ lex antiqua tpalia pmoda vel incom-
moda rememorās exponcret. **E**st eq̄deq̄
premiū p̄stantius merito. nihil at tpai
le p̄stanti⁹ ē virtute. **G**ed neq⁹ cū stoicis
dicere sati⁹ ē virtutē cē premiū sui sic
vitium scipm penā bz. **A**llicēdi fuerūt
homines ad laboriosa virtutū opa et a
suis voluptatib⁹ vitiosis arcendi p se/
patū aliqd maius tam premiū q̄ supplis
cū. **A**d qd p̄phia q̄ ptingere non potuit
hic deficit cum sua consolatiōe. deficit
et illi qui volentes suis exhortatiōib⁹
vel predicationib⁹ bene instituē ad amo-
rē dei p̄mittit p illo q̄i commutationē
quandam bona tpalia vt diuitias vt sa-
nitatē vt plē egregiā aut aliqd similiuz
Sic eī et cortex l̄reveteris p̄tēdebat.
q̄uis intus apphetici et eleuati viri spū
alia sub his tpalib⁹ pmissiōib⁹ obumbra-
ta conciperent et gustarent. bz de hoc la-
tius infra. **E**lucescit postremo ex hac di-
uine voluntatis ad vtrūlibz actiōe extra-
se liberrima q̄ solo nutu tp̄at orbē q̄ or-
atiōes spesq⁹ nīc dirigunt nō inaniter
ad deū q̄uis immutabilē. q̄ cetera omnia
mutare scit et pōt dū vult. **E**t hic est ge-
neralis mot⁹ insit oī creature quē obe/
dīctialē nomiāre possim⁹ vt ei⁹ sequat̄
imperiū quēadmodū de ascensiū grauis
ne vacuuz fiat dici solet. **E**t pfecto si de-
us sinat res agere appri⁹ mot⁹. p̄ns est
vt eos possit vel ip̄edire v'l mutare. **A**li
oquin nō iā res sineret bz agerēt velle.

B viii

Libri secundi de consolatione theologie

nollet. Quietia ministratio nonne reposuit in ordine caulaꝝ quas ab initio deꝝ instituit. prius autem motus angelorum liber ē in agendo. Prout de sicut spiritualia potiora sunt temporalibus tamen illorum finis. ita sit in temporalibus mutatione puto exigit gratitudinem regimē spiritualium presertim ad finē eternitatis beatitudinis conseq̄endum. In hac autem regione vel ordine spiritualium reposunt diuina carismata. p̄cipue fides spes et caritas quibus motus inditus et quasi prius est impetrare miracula dum expedit. ut q̄ in aquis validis terra apparatur arida. in medio fornacis ardentes fit ventus rosis. et montes transferantur et q̄ longe manus optabiliusq; ē fit per istas virtutes et ordinem eis submixā ut expeditū sit et alacre libertū arbitriū voluntatis humanae ad dirigendū pedes sue affectionis et intentionis in viā pacis et salutis. Ad conformādū preterea divine voluntati suam eidemq; p̄suis iniuncto dicendo cū propheta Ut iumentū factum sum apud te et ego sp̄ tecū. tenuisti manū dexterā meā. et in voluntate tua deduxisti me. Unū libet collocutioni dici p̄ntis terminū dare sub hoc metro.

Quartū metrū et ultimum secundi

In q̄ docemur sub exemplo quadruplici quicq; inseq; debem⁹ dei voluntatem. Minis orbus subsidū sibi querit a vidente. Cui plenitudo ut magis audire imminens periculum. Patrē dū cecidit puer aspicit. Ac ei manū dat. Sic q̄ non valet ex se surgere. Querit hinc inuamen. Vulnere fract⁹ q̄ medicam̄. Nō uit hunc requirit. Potat amaris viris et ignibus. Huic obedit vltro. Litibus implicitus sibi querere. Iure vult peritū. Dicta q̄ nec refugit sua credere. Conscius suimet. Cur igitur ceci pueri q̄q;

Sicutq; valde
Iuris et ignari nos tradere
Non cito velimus
Christe tibi q̄ rite per omnia
Tuis opem referre
Quo sine nulla valent discrimina
Eli vel arte pelli?
Duc perit⁹ quo vis mora nulla sit
Sibit alacris mēs
Si caro tardat perq; pericula
Luncta te lequet
Grata nec inualido cū murmure
Derget aut trahetur
Cur p̄cā sciens cumulat noua
Dum licet mereri

Explicit liber secundus

Incipit liber tertii Prosa prima

In qua p̄ recapitulationē inchoat sermo de cōsolatiōe theologica p̄ patientiam describendo qd sit zelus

Monachus

<img alt="A large, ornate initial letter 'M' in red and gold, decorated with intricate patterns and small figures, serves as the beginning of the prose. The text begins with 'S'um voluc̄er desiderans rursus ex te audiens verbū super consolatiōe peregrini. sollicitaz̄ ei super hec auditatem ex pernigili cordis mei cura que te loco tempore q̄ preuenit in telligis. Voluc̄er Spesve dixi monache solatur eum configiens ad deutz tanḡ ad thronuz gratic. ad tēplū et arā mīc. ad arcā federis. ad liberalē et osyliū ad firmam petrā. et solidum litus. A natura siquidē ita videm⁹ institutiū et debiliq; innataſ fortiori. scis vīcis vīmo.</p>